

Creșterea Limbii Românești

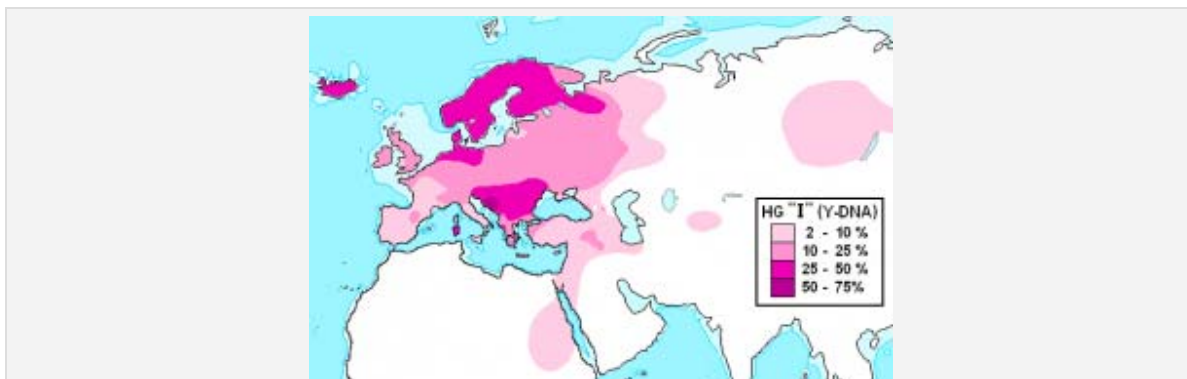
-fondată în anul 2013, odată cu Legea
ZILEI NAȚIONALE A LIMBII ROMÂNE

Adevări științifice, devastatoare pentru propaganda iredentista maghiara, care ar trebui să distrugă din temelie minciuna "primordialității" ungarilor în Transilvania.

Maghiarii au pretenții teritoriale față de toți vecinii...

Dacă aceste pretenții sunt întemeiate sau nu, dacă ele sunt corecte și argumentate istoric, e treaba istoricilor maghiari, sloveni, slovaci, austrieci, sârbi, croați și ucrainieni.

Pe noi ne privește Transilvania.

Y ADN I-M170 ADN NATIV EUROPEAN – Sunt colorate mai intens zonele cu cea mai mare aglomerare a acestui tip de ADN

În școlile maghiare se învață faptul că la venirea maghiarilor – la începutul secolului X – în Transilvania era un vid de populație.

Asta e principala teorie pentru care maghiarii în ziua de azi revendică Transilvania.

Pentru maghiari nu are nici importanță faptul că populația majoritară – de aproape 80% – din Transilvania e de origine română.

Nu are nici o importanță că în inima Transilvaniei sunt rămășițele statului DAC la tot pasul.

Nu are nici o importanță că românii vorbesc și astăzi limba latină (foarte puțin modificată) deși sunt în mijlocul unor state de origine slavă.

Nu are nici o importanță că Transilvania însăși poartă un nume latin și nu are importanță că Transilvania nu a făcut parte niciodată din Ungaria.

Nu are absolut nici o importanță că ungurii însăși se recunosc pe sine ca migratori, venind din Asia și asediind o mare parte din Europa.

Nu, ei spun că Dacii au dispărut din istorie și că Transilvania era goală când s-au refugiat ei, în urma războiului cu moravii și bulgarii care i-au împins spre Nord.

După creștinarea lor sub Sf. Ștefan, în anii 1001 începe lupta de 200 de ani pentru cucerirea Transilvaniei. Efectiv, două triburi maghiare – Kende și Gyula – pătrund prin bazinul Mureșului și al Someșului, venind dinspre Câmpia Panonică.

Kende își stabilește centrul de putere în câmpia Tisei, iar Kende la Apulum care la acea vreme se numea Bălgrad, fiind locuit de români și de slavi, iar acum se numește Alba Iulia.

Convingerile maghiare se bazează pe celebra "Gesta Hungarorum" a lui Anonimus.

Problema e că până și această scriere vorbește pe alocuri de lupta de 200 de ani a maghiarilor pentru a cuceri Transilvania și de faptul că în anii 904 au de-a face în Transilvania cu un român pe nume Gelu care conduce o formațiune statală românească.

În anii 1003 regele maghiar Ștefan (Istvan) cucerește Bălgradul și ia în captivitate pe Gyula. Regii maghiari aduc coloniști sași în Transilvania sau apelează la ajutorul Cavalerilor Teutoni pentru a apăra Transilvania de invaziile cumanilor.

Administrația Transilvaniei se află acum în mâna unui "guvernator regal" sau a unui voievod care spre jumătatea secolului XIII controla întreaga regiune.

Societatea era împărțită între 3 "națiuni privilegiate": maghiari, sași și secui. Deși populația majoritară era românească ea purta numele de "iobagi" și era o populație fără drepturi.

Iobagii nu puteau deține ranguri nobiliare, cu câteva excepții notabile, precum Ioan (Iancu) de Hunedora – devenit apoi regent al Ungariei, sau fiul său Matei Corvin devenit rege al Ungariei.

În 1437 are loc “Răscoala de la Bobâlna” prin care iobagii își cer drepturile. Aceasta este înăbușită în sânge, iar sclavia iobagilor devine și mai aspră. La 1514 are loc Războiul Țărănesc condus de Gheorghe Doja, ce va zdruncina destul de tare Ungaria.

Astfel slăbită, este învinsă de către turci la Mohacs în 1526 și împărțită practic în 2 zone de influență: Ungaria de Vest – sub dominație Habsburgică și Ungaria centrală sub dominație otomană.

Astfel, își pierde puterea în Transilvania. Aceasta rămâne totuși sub conducerea familiei Bathory, dar practic puterea e împărțită între austrieci și turci.

În 1599 Bathory este învins la Șalimbăr de către Mihai Viteazul care preia controlul asupra Transilvaniei, ajutat de armata austriacă. În 1600 cucerește și Moldova, întregind astfel o parte din vechea Dacie. La 9 august 1601 Mihai Viteazul este asasinat, iar construcția sa politică se prăbușește, conducerea Transilvaniei revenind din nou Austriei.

În 1604 Ștefan Bocskay conduce o revoltă împotriva stăpânirii austriece, iar în 1606 e recunoscut de către împăratul austriac ca prinț al Transilvaniei.

Sub domnia sa și a succesorilor săi, Transilvania devine capitala maghiară a culturii. Artele, comerțul și religia înfloresc. Sunt acceptate 4 culte religioase. Catolicii, luteranii, calviniștii și unitarienii. Religia ortodoxă nu este oficială, dar este îngăduită alături de cultul mozaic. Cele mai vechi biserici ortodoxe din Transilvania datează de la mijlocul secolului XV.

Pe fondul creșterii puterii militare austriece, la 1711 Transilvania își pierde independența, căzând total sub influența Habsburgilor care numesc guvernatori în provincia Transilvana.

În 1765, Transilvania este proclamată de către Habsburgi "Mare Principat". În 1791 românii elaborează o petiție către împăratul austriac Iosif al II lea în care cer drepturi egale cu maghiarii și sașii.

Petiția este respinsă de către Dieta Transilvaniei, iar românii majoritari rămân în starea de tolerați ca și grecii, armenii și evreii.

La 1848 PENTRU PRIMA DATĂ ÎN ISTORIE, TRANSILVANIA ESTE ANEXATĂ UNGARIEI.

Românilor li se promite abolirea sclaviei în schimbul ajutorului împotriva intervenției austriece.

Românii refuză, în schimb, împreună cu sașii ajută coaliția austro-rusă, astfel că Ungaria Mare a lui Lajos Kossuth a fost reprimată în mai puțin de 1 an.

Între 1849 și 1860 a avut loc o guvernare militară austriacă, foarte severă în care maghiarii au fost discriminați ca pedeapsă pentru încercarea lor de alipire a Transilvaniei.

Din 1860 până în 1867, austriecii renunță la atât la guvernarea militară cât și la discriminarea maghiarilor, însă oferă drepturi egale românilor.

Totuși prin compromisul de la Ausgleich din 1867, Austria oferă Transilvania Monarhiei Ungariei, aceasta făcând parte din Ungaria până la 1918 când este proclamată România Mare.

La 1 Decembrie 1918, românii din Transilvania adunați la Alba Iulia proclamă unirea cu patria mamă, născându-se astfel, pe ruinele Daciei o nouă Românie.

Comuniștii lui Bela Kun intră în Transilvania spre a pedepsi unirea, însă armata română ocupă Budapesta și schimbă guvernul lui Bela Kun.

După Primul Război mondial câștigat de puterile aliate, imperiul austro-ungar este declarat învins, iar ca succesor al său e numită Ungaria. Prin Tratatul de la Trianon din 1920 sunt consfințite granițele României. Ungaria rămâne nemulțumită și datorită faptului că peste 3 milioane de maghiari rămâneau în afara granițelor noul stat maghiar.

Urmare a dorinței de revizuire a tratatului de la Trianon, Ungaria se aliază în cel de-al doilea război mondial cu Germania și Italia. Misiunea este încununată de succes, iar la 2 noiembrie 1938 are loc Primul Arbitraj de la Viena, unde Ungariei i se oferă o parte din Slovacia (Felvidék) și una din Ucraina (Rutenia).

În urma celui de-al doilea Arbitraj de la Viena (pe care noi românii îl numim Diktatul de la Viena) Ungariei i se oferă la 30 august 1940 43.492 km pătrați din Transilvania.

În 1947, după înfrângerea Germaniei, Arbitrajul de la Viena este anulat prin Tratatul de pace de la Paris, unde Ungaria în calitate de învins renunță la specificațiile celor două arbitraje de la Viena, iar Transilvania se reîntregește în sânul României.

Și acum, după ce am prezentat pentru clarificare faptele, urmează:

BOMBA ADN

Dacă pretențiile teritoriale ale Ungariei au ca fundament "Cronica Anonimă" ce susține teoria migraționistă a românilor și vidul de populație găsit de triburile maghiare în secolul IX în Transilvania, genetica spune altceva.

În mod normal, dată fiind patima cu care partea maghiară revendică Transilvania, nici măcar genetica care dovedește că românii de acum, vorbitori de lb. română, au același ADN cu primii locuitori ai Europei, respectiv cu grupa genetică "Haplogroupul I-M170" nu-i va convinge pe unguri să respecte poporul român și teritorialitatea acestuia.

Mai mult decât atât, studiile ADN dezvăluie că Haplogroupul I-M170 se regăsește mai intens pe teritoriul fostei Dacii și în zona nordică a Europei, consfințind astfel trecutul arian al Dacilor și implicit al acelor care au același ADN și în ziua de azi.

Problema cea mai mare a ungarilor e însă faptul că 25% din ADN-ul lor e identic cu cel românesc. Ori asta înseamnă ori că au ajuns în Europa cu 5.000-10.000 de ani înainte decât ei însuși afirmă, ori că 25% dintre ei sunt români.

Așadar, conform studiilor privind distribuția genetică în Europa, pățimașii unguri duc o luptă fratricidă cu românii. Atrocitățile ungurești, pe care le voi prezenta într-un documentar în josul paginii și eterna ură la adresa românilor se dovedește a fi în fapt o manipulare ticăloasă a acelei părți sângeroase din structura enică a poporului maghiar.

Închei cu următorul manifest:

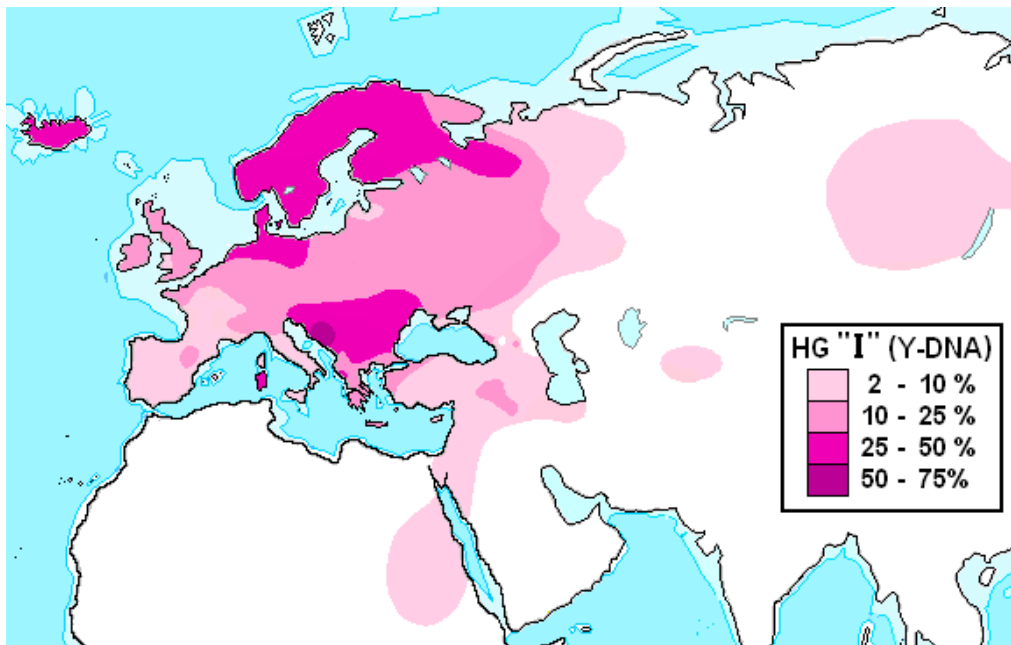
“Fratele meu maghiar, e posibil ca tu cel care înjuri românii să fii român. Român care ți-ai uitat limba în urma maghiarizării forțate ce a ținut un mileniu. Poate că străbunii tăi au fost români.

Poate că str-stră-bunii tăi vorbeau frumoasa limbă latină. Și mai ales poate că n-ai ajuns în Europa în goana calului ci ai fost aici ca și mine, de mii de ani.”

“In genetica umană, halogrupul I-M170 este cromozomul o subgrupă a fiind derivat din Y ADN I-M170.

Este ADN-ul predominant în Europa, fiind considerat singurul ADN NATIV EUROPEAN. În zilele noastre se găsește cu precădere în Sud-Estul și Nordul Europei.”

Pe hartă, sunt colorate mai intens zonele cu cea mai mare aglomerare a acestui tip de ADN.

“In human genetics, Haplogroup I-M170 is a Y-chromosome DNA haplogroup, a subgroup of haplogroup IJ, itself a derivative of Haplogroup IJK. Y-DNA Haplogroup I-M170 is predominantly a European haplogroup and it is considered as the only native European Haplogroup.

Today it represents nearly one-fifth of the population of Europe. It can be found in the majority of present-day European populations with peaks in Northern and South-Eastern Europe”

sursa: "Cer și pământ românesc"

DISCLAIMER:

Toate părerile, punctele de vedere, afirmațiile, atitudinile și detaliile informative reprezintă angajarea fiecărui autor în parte. Portalul nostru nu își însușește responsabilitatea pentru conținutul articolelor publicate. Fiecare link și articol pe care îl prezentăm are propriul copyright © și răspundere personală pentru conținut.